

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/147/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113234405
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:2113234405.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobkyne v 2. rade: V. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, XXX XX M. zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Peter Petružek, s.r.o., so sídlom Hollého 20, 920 01 Hlohovec, IČO: 47 256 371, proti žalovaným: 2. TOPNAD, a. s., so sídlom Pod kalváriou 4602/72A, 955 01 Topoľčany, IČO: 36 528 978, zastúpený: JUDr. Juraj Gajdošík, advokát so sídlom Miletičova 23, 821 09 Bratislava, 3. KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpená: JUDr. Baltazár Mucska, advokát so sídlom Vajnorská 55, 831 03 Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch o odvolaní žalobkyne v 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 22. mája 2018 č.k. 5C/33/2014-427, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Pôvodnému žalovanému v 1. rade L. nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Bojná XXX, odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie uznesením priznal pôvodnému žalovanému v 1. rade - L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, voči žalobkyni v 2. rade nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

1.2. Uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 25. júna 2014 č.k. 5C/33/2014-111 bola žaloba proti žalovanému v 1. rade zamietnutá (prvý výrok) s tým, že o náhrade trov konania rozhodne súd samostatným uznesením (piaty výrok). Proti výroku rozsudku o zamietnutí žaloby proti žalovanému v 1. rade nebolo podané odvolanie, preto v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Vo zvyšnej časti bol rozsudok zrušený uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. novembra 2015 č.k. 25Co/870/2014-239 s tým, že v časti týkajúcej sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobcu v 1. rade bolo konanie zastavené a v časti týkajúcej sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobkyne v 2. rade, v časti týkajúcej sa súdneho poplatku za žalobu a trov konania bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.06.2017 č.k. 25Co/441/2016-386, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.08.2017, bola žaloba zamietnutá a bolo rozhodnuté, že žalovaní v 2. a 3. rade majú nárok na náhradu trov konania.

1.3. Dospel k záveru, že keďže žaloba proti pôvodnému žalovanému v 1. rade bola zamietnutá, mal v konaní plný úspech a má preto nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Konštatoval, že pôvodný žalobca v 1. rade v priebehu konania zomrel a konanie voči nemu bolo zastavené, pretože jeho právo uplatňované žalobou neprešlo na právneho nástupcu. Preto nárok na náhradu trov konania pôvodnému žalovanému v 1. rade priznal voči žalobkyni v 2. rade. Uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (správne malo byť uznesenia).

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa v 2. rade a žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a pôvodnému žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznal. Dôvodila ustanovením § 365 ods. 1 CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tvrdil, že súd prvej inštancie mal aplikovať ustanovenie § 257 CSP z dôvodu existencie dôvodov osobitného zreteľa. Žalovaný v 1. rade, bol za protiprávne konanie právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske, v ktorom bolo uvedené, že prípadné nároky si poškodení majú uplatniť v civilnom konaní, čo spravili riadne a včas. Vznik ujmy preukázala, ale podľa súdov nemala nárok na náhradu v peniazoch, keďže ujma nebola takej intenzity, aby odôvodňovala priznanie náhrady v peniazoch.

3. Pôvodný žalovaný v 1. rade sa k odvolaniu žalobkyne v 2. rade písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne v 2. rade nie je dôvodné, a preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný žalobca v 1. rade, L. ktorý počas konania zomrel, a žalobkyňa v 2. rade sa žalobou domáhali proti pôvodnému žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade ochrany osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 15.000 eur. Žalovaný v 3. rade bol v žalobe označený ako vedľajší účastník, uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 01.04.2014 č.k. 5C/33/2014-68 bol pripustený do konania ako ďalší účastník na strane žalovaného. Súd prvej inštancie prvý krát rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 25.06.2014 (č.l. 111), ktorým žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietol s tým, že o náhrade trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením. Proti výroku rozsudku o zamietnutí žaloby proti žalovanému v 1. rade odvolanie nebolo podané odvolanie, preto v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Vo zvyšnej časti bol rozsudok zrušený uznesením odvolacieho súdu (č.l. 239), ktorým bolo konanie o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobcu v 1. rade bolo konanie zastavené a v časti týkajúcej sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobkyne v 2. rade, v časti týkajúcej sa súdneho poplatku za žalobu a trov konania bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 11. mája 2016 č.k. 5C/33/2014-304 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. júna 2017 č.k. 25Co/441/2016-386, právoplatným dňa 21.08.2017, bola žaloba zamietnutá a bolo rozhodnuté, že žalovaní v 2. a 3. rade majú nárok na náhradu trov konania. O nároku pôvodného žalovaného v 1. rade na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie napadnutým uznesením.

9. Odvolací súd posudzujúc prejednanú vec v zmysle vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne. Pokiaľ súd prvej inštancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že žaloba bola voči pôvodnému žalovanému v 1. rade zamietnutá, dospel k správne záveru, podľa ktorého bol v spore plne úspešný a priznal mu voči žalobkyne v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd sa s uvedeným záverom stotožnil, preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

10. Odvolaciu námietku žalobkyne v 2. rade spočívajúcu v dôvodoch osobitného zreteľa na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Hoci nespochybňuje tvrdenie žalobkyne

v 2. rade, podľa ktorého žalovaný v 1. rade, bol za protiprávne konanie právoplatne odsúdený, a v trestnom rozsudku bolo uvedené, že prípadné nároky si majú uplatniť v civilnom konaní, čo aj spravili riadne a včas. Podľa názoru odvolacieho súdu však okolnosti, ktoré sú meritom veci medzi stranami sporu, v danej veci nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nemôžu byť zároveň považované za dôvody osobitného zreteľa, pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania tak, ako to má na mysli ustanovenie § 257 CSP.

11. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP. Pôvodnému žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a podľa obsahu spisu mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Postupoval tak v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.02.2018, sp.zn. 7Cdo/14/2018).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).